

ženými. Dlužno tedy údaje ty vzíti za základ při dalším soudním šetření a rozhodování ve smyslu § 17 naznačeného zákona a nelze přiznati faráři, pokud se týče finanční prokuratuře právo, aby vytýkali dodatečně nesprávnost těchto údajů. Potud jest správným výrok, že nastávají pro kostel následky zmeškání dle § 15 odstavec osmý zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. a v tom směru, jakož i v části směřující proti potvrzujícímu odstavci usnesení soudu rekursního jest dovolací rekurs bezdůvodný.

Čís. 681.

Zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům.

Tím, že pachtýř omylem označil v přihlášce požadovaný pozemek chybným číslem katastrálním a nesprávnou trať, nestává se přihláška bezúčinnou, nemohl-li vlastník býti v pochybnosti o tom, o jaký pozemek se v pravdě jedná.

(Rozh. ze dne 7. července 1920, R II 168/20.)

Soud první stolice odmítl požadovací nárok drobné pachtýřky, poněvadž požadovaný pozemek označen byl v přihlášce nesprávným číslem katastrálním a nesprávnou trať. Rekursní soud uložil první stolici, by o nároku věcně rozhodla.

Nejvyšší soud usnesení rekursního soudu potvrdil.

Důvody:

Zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. předpisuje sice v § 13 čís. 2, že v ohlášce má býti uvedeno též přesné označení požadovaného pozemku, ale neustanovuje tak pod zvláštní sankcí, zejména ne, uplynula-li by zatím lhůta k opětovnému ohlášení, pod ztrátou nároku. Jde tu spíše o předpis rázu formálního, který má za účel připravit cestu pro pokud možno hladký formální průběh předepsaného řízení soudního, jehož úkolem teprve jest vyšetřiti pravý stav věci. Řízení toto řídí se zásadami řízení nesporného a jest tedy i ono ovládáno zásadou vyhledávací. Soud nemá lpěti úzkostlivě na formalitách, pro nárok sám bezpodstatných, nýbrž má jíti stranám, zvláště stranám práva neznalým radou a poučením na ruku. Dle stavu spisů měla pachtýřka od farního obročí v pachtě pozemek toliko jeden. Podala-li ohlášku podle zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům, nemohlo býti mezi účastníky pochybnosti o tom, kterého pozemku se přihláška tato týká. Byl-li tudíž pozemek ten v přihlášce její označen nesprávným kat. číslem a nesprávnou trať, jedná se o očividný omyl. Ohláška požadovatelky vztahovala se zřejmě dle její vůle a jejího úmyslu jen na pozemek, který měla v pachtu, nikoli na pozemek v její přihlášce nesprávně označený, a dle stavu spisů sotva lze o tom pochybovati, že požadovatelka dosud na své zamýšlené přihlášce trvá. Rovněž i odpůrce požadovatelky musel postřící, že jde o pouhý omyl, a nemohlo mu ujíti, o jaký pozemek se v pravdě jedná. Rozhodl tudíž soud rekursní správně, když okresnímu soudu uložil, aby o ohlášce drobné pachtýřky znova jednal a rozhodl.